

Εορτάζει 21η Ιουνίου η Παναγία της Ελεούσης στην Ξυλιάδα Δομοκού

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:domokos-news.blogspot.com

Στό χωριό Ξυλιάδα Δομοκού είναι κτισμένο τό Μοναστήρι της Παναγίας της Ελεούσης. Τό Μοναστήρι κτίσθηκε τό 1962 μέ θαυματουργικό τρόπο. Η εμφάνιση της Παναγίας σέ όραμα υπέδειξε στους κατοίκους του χωριού σέ βάθος 1,50 μ. μέσα στό χωμα τήν εικόνα της πού φέρει τήν επιγραφή «Μήτηρ Θεου Ελεούσα». Η εικόνα φαίνεται νά ανήκει στήν εποχή της εικονομαχίας, διατηρείται σέ καλή κατάσταση παρά τήν επί αιωνες παραμονή της στό χώμα καί είναι τό μεγάλο

κειμήλιο της Μονής. Στο σημείο της εύρεσης ανηγέρθη μικρός ναός. Η προσέλευση όμως πολλών προσκυνητών οδήγησε στην θεμελίωση ενός μεγαλυτέρου ναού τό 1965 ο οποίος μέ την συμπαράσταση καί την υλική βοήθεια των χριστιανών, αποπερατώθηκε τόν Αύγουστο του 1966. Κοντά στό ναό ανοικοδομήθηκαν κελλιά καί τά άλλα απαραίτητα κτίσματα. Τό 1972 έγιναν τά εγκαίνια της νέας Μονής, η οποία δέν άργησε νά αποκτήσει μεγάλη φήμη.

Φωτο:domokos-news.blogspot.com

Ο υμνογράφος Γεράσιμος μοναχός Μικραγιαννανίτης συνέθεσε την ακολουθία της Ευρέσεως της εικόνας, η οποία εορτάζεται την 21η Ιουνίου. Στο Μοναστήρι μέ την ασκη φροντίδα του ηγουμένου καί την πρόθυμη συμπαράσταση των προσκυνητών ανηγέρθη Γηροκομείο για την περίθαλψη των απόρων γερόντων της περιοχής.

Εορτάζει την 21η Ιουνίου.

Υπεύθυνος: Ήγούμ. Άρχιμ. Άθανάσιος Σύρος

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2232051203

**Εύρεση της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας της Ελεούσας στην Ξυλιάδα
Δομοκού**

***Ἔλεος πηγάζουσα ὡς Ἐλεοῦσα Ἡ Εἰκὼν σου δέδοται ἡμῖν ἐκ γαίης. Εἰκάδι
γῆθεν Εἰκὼν Θεοκύμονος πρώτη φαάνθη.***

Βιογραφία

Η πρώτη εμφάνιση της Θεοτόκου στον Αθανάσιο Σύρο

Οι φοβεροί σεισμοί, που συγκλόνισαν την Θεσσαλία στις 30 Απριλίου 1954 μ.Χ., ημέρα της Ζωοδόχου Πηγής, έμειναν αξέχαστοι στους παλιότερους κατοίκους της περιοχής. Ιδιαίτερα έμεινε αξέχαστη η ημέρα αυτή για τους κατοίκους του χωριού Ξυλιάδα, και πιο πολύ, για τον μικρό Αθανάσιο Σύρο, που είδε με τα μάτια του την Υπεραγία Θεοτόκο. Ο ηλικίας οκτώ ετών τότε, Αθανάσιος Νικολάου Σύρος, ενώ έπαιζε το απόγευμα της Παρασκευής μαζί μ' άλλα παιδιά στην πλαγιά του βουνού είδε μπροστά του μια μαυροφόρα γυναίκα ξυπόλητη να κάνει μετάνοιες. Κι ενώ ο τόπος στο σημείο εκείνο ήταν ξερός, με τις μετάνοιες που έκανε η άγνωστη αυτή μαυροφόρα γυναίκα, έγινε μαλακός και βούλιαζε σαν το ζυμάρι. Στα τρία σημεία που προσκύνησε η άγνωστη αυτή γυναίκα άρχισε ο τόπος να αναδύει μια γλυκιά ευωδία. Τότε ο μικρός Αθανάσιος λέει στα άλλα παιδιά: «Παιδιά για δέστε εκείνη τη γιαγιά που κάνει μετάνοιες». Την είπε γιαγιά γιατί φορούσε μαύρα ρούχα, όπως φορούν όλες σχεδόν οι γιαγιάδες στα χωριά. Αλλά κανένα απ' όλα τα' άλλα παιδιά δεν μπορούσε να την δει. Τότε τα παιδιά τρέχοντας πηγαίνουν στους συγχωριανούς τους και αναφέρουν όσα είπε ότι είδε ο Αθανάσιος, οπότε κι εκείνοι σπεύδουν να διαπιστώσουν το γεγονός. Πράγματι ο Αθανάσιος επαναλαμβάνει ότι βλέπει την άγνωστη γυναίκα να κάνει μετάνοιες στο ίδιο μέρος. Αλλά εκείνοι δεν

μπορούσαν να διακρίνουν τίποτε και τον ρωτούσαν επίμονα να τους πει που ακριβώς βλέπει την μαυροφόρα γυναίκα. Αν κι ο μικρός Αθανάσιος επανέλαβε τα ίδια, εκείνοι δεν μπορούσαν να δουν τίποτε. Οσφραίνονταν μόνο τη γλυκιά ευωδιά που προέρχονταν από το σημείο όπου το μικρό παιδί έλεγε ότι έβλεπε να κάνει μετάνοιες η άγνωστη μαυροφόρα γυναίκα.

Η δεύτερη εμφάνιση της Παναγίας στον ύπνο του Αθανάσιου

Το ίδιο βράδυ η άγνωστη γυναίκα κάνει την εμφάνισή της στον ύπνο του μικρού Αθανάσιου, ο οποίος κοιμόταν δίπλα στους γονείς του και στ' άλλα του αδέρφια.

Αυτή τη φορά έχει ένα φωτεινό στεφάνι στο κεφάλι της και ο μικρός λίγο τρομαγμένος την ρωτά: «Γιαγιά ποια είσαι εσύ; και τι θέλεις από μένα; Φοβάμαι!». Και τότε η μαυροφόρα του λέει: «Μη φοβάσαι μικρέ μου, εγώ είμαι η μητέρα του Χριστούλη, που τόσο τον αγαπάς, και μ' έστειλε να αποκαλύψω σε σένα που έχεις καθαρή καρδιά και αγνή ψυχή, ότι στο μεσαίο σημείο που με είδες να σημειώνω, εκεί να σκάψετε και θα βρείτε την Εικόνα μου. Εκείνο το σημείο να γίνει τόπος λατρείας, να γίνει ένας ναός, ένας άγιος τόπος». Με τα λόγια αυτά χάθηκε η Παναγία από τον μικρό Αθανάσιο. Το πρωί ο Αθανάσιος άρχισε να διηγείται στους δικούς του με κάθε λεπτομέρεια την δεύτερη εμφάνιση της Θεοτόκου και τους παρακαλούσε να σκάψουν εκεί που του υπέδειξε η Παναγία.

Οι αντιδράσεις των κατοίκων του χωριού

Δυστυχώς οι αντιδράσεις των κατοίκων του χωριού δεν ήταν ευνοϊκές για τον μικρό Αθανάσιο. Κανείς δεν μπορούσε να πιστέψει ότι όλα όσα τους διηγούνταν ήταν αληθινά και πολλές φορές τον αποπαίρνανε και τον διώχνανε με προσβλητικές φράσεις! Αλλά το ίδιο κάνουν πάντα οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν. Το ίδιο περίπου κάνανε και στον Κύριο που είπε: «Μακάριοι θα είσθε, όταν θα σας υβρίσουν και θα σας καταδιώξουν και θα πουν εναντίον σας κάθε κακό πράγμα.....Να χαίρεσθε τότε και να αγαλλιόσθε, διότι η ανταμοιβή σας θα είναι μεγάλη στους ουρανούς». (Ματθ. 5,11-12) Όλες όμως αυτές, οι αντιδράσεις των κατοίκων του χωριού, δεν μπόρεσαν να κλονίσουν τον Αθανάσιο. Μάζεψε πέτρες κι έκτισε μόνος του ένα μικρό εκκλησάκι στο σημείο που του υπέδειξε η Παναγία. Εκεί έβαλε μια μικρή εικόνα της Παναγίας, πήγαινε κάθε μέρα, πρωί βράδυ, άναβε το καντηλάκι της κι έκανε την προσευχή του στην Υπεραγία Θεοτόκο. Στις συνεχείς παρακλήσεις του, να σκάψουν εκεί που του είπε η Παναγία, ανταποκρίθηκαν κάποτε μερικοί συγχωριανοί του. Οι ενέργειες όμως ήταν μεμονωμένες και χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Πέρασαν οκτώ χρόνια και την αδιαφορία των κατοίκων σταμάτησε μια θανατηφόρα ασθένεια που έπεσε στα ζώα του χωριού. Άρχισαν πια να σκέπτονται σοβαρά μήπως η αρρώστια των «ζωντανών» ήταν τιμωρία του Θεού για την απιστία που έδειξαν στα λόγια του Αθανάσιου. Άρχισαν να κάνουν παρακλήσεις στην Θεοτόκο να τους συγχωρήσει και να τους απαλλάξει από το κακό που τους βρήκε. Έτσι το θανατικό των ζώων έγινε αφορμή οι κάτοικοι του χωριού να γυρίσουν κοντά στον Θεό.

Η εύρεση της Ιερής Εικόνας της Παναγίας

Στις αρχές Ιουνίου του έτους 1962 μ.Χ. πήγε στην Ξυλιάδα ένα εκσκαπτικό μηχάνημα για να ανοίξει τους δρόμους του χωριού. Οι κάτοικοι τότε παρακάλεσαν τον χειριστή, μόλις τελειώσει την διάνοιξη, να κάνει τον κόπο να σκάψει και στο μέρος που έλεγε ο Αθανάσιος ότι του υπέδειξε η Παναγία, πως υπάρχει η εικόνα της. Ο χειριστής όμως του μηχανήματος, που ονομαζόταν Ηλίας Σάλτας και καταγόταν από το χωριό Σταυρός Λαμίας, δεν ήθελε να σκάψει και μάλιστα αντέδρασε βίαια στις επίμονες παρακλήσεις των κατοίκων του χωριού. Τότε επενέβη ένας άλλος Λαμιώτης, ο Σπύρος Χουλιάρας, υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών ο οποίος είχε ακούσει από τη μητέρα του για τις εμφανίσεις της Παναγίας. Ο κ. Χουλιάρας αντιλαμβανόμενος τις αντιδράσεις του οδηγού, κάλεσε σε σύσκεψη τις αρχές της κοινότητας, ήτοι τον πρόεδρο του χωριού, τον δάσκαλο, τον ιερέα, τις αστυνομικές αρχές και το εκκλησιαστικό συμβούλιο και όλοι μαζί πήγαν και παρακάλεσαν τον χειριστή, τον οποίο και τελικά έπεισαν. Το μηχάνημα ξεκίνησε να σκάβει και να βγάζει χώματα στο υποδειχθέν σημείο κι όλος ο κόσμος μαζεύτηκε περιμένοντας με αγωνία. Ο χειριστής μετά την πρώτη εκσκαφή επιχειρεί και δεύτερη χωρίς αποτέλεσμα. Αρχίζει να βλαστημά και επιχειρεί και τρίτη φορά χωρίς αποτέλεσμα και πάλι. Η μηχανή είχε σταματήσει. Τότε ο αστυνομικός που ήταν κοντά στο σημείο βλέπει δίπλα στο μαχαίρι του μηχανήματος, κοντά στη ρίζα ενός πουρναριού την εικόνα της Παναγίας. Το τι έγινε εκείνη τη στιγμή δεν περιγράφεται. Όλοι όσοι ήταν εκεί, έπεσαν, γονάτισαν και προσκύνησαν την Άγια Εικόνα της Παναγίας, και ζητούσαν με δάκρυα στα μάτια την Χάρη Της. Μερικοί έτρεξαν και χτύπησαν την καμπάνα για να ειδοποιηθούν και οι άλλοι οι κάτοικοι που ήταν στα χωράφια. Άλλοι έτρεξαν κι αγκάλιασαν τον δεκαεξάχρονο πια Αθανάσιο και του ζητούσαν να τους συγχωρήσει για την ασέβεια και την απιστία τους. Ο χειριστής του μηχανήματος έπεσε κλαίγοντας και προσκύνησε την εικόνα και παρακαλούσε να τον συγχωρήσει η Θεοτόκος. Λέγεται μάλιστα, ότι καταφεύγοντας στην Χάρη της Παναγίας, με θερμή πίστη, θεραπεύτηκε από πάθηση στομάχου από την οποία βασανίζονταν έως τότε.

Η Θαυματουργή Εικόνα της Μεγαλόχαρης

Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας κρυβόταν, σε βάθος ενάμισι μέτρο επί αιώνες. Είναι μικρού μεγέθους και φέρει την επιγραφή «Μήτηρ Θεού Ελεούσα». Κατά την γνώμη των ειδικών, η εικόνα φέρεται να ανήκει στην εποχή της εικονομαχίας. Διατηρήθηκε όμως μέσα στο χώμα, τόσους αιώνες χωρίς να πάθει τίποτε. Όταν η χάρη του θεού θέλει τα φθαρτά γίνονται άφθαρτα και τα θνητά αθάνατα. Σήμερα η εικόνα της «Παναγίας Ελεούσας» έχει σκεπασθεί με ασήμι και χρυσό κι έχει τοποθετηθεί σ' ένα όμορφο προσκυνητάρι. Τα τάματα των βασανισμένων πιστών που έρχονται να πάρουν την χάρη Της έχουν στολίσει όλη την επιφάνεια της εικόνας.

Το καθολικό και τα κελιά

Οι ευλαβείς προσκυνητές προσέφεραν ότι μπορούσε ο καθένας για να κτισθεί στην αρχή ένα μικρό εκκλησάκι, που να εξυπηρετεί τις πνευματικές ανάγκες των πιστών που κατέφευγαν στη Μεγαλόχαρη. Το εκκλησάκι χτίστηκε και στη ρίζα του πουρναριού, εκεί που βρέθηκε η Εικόνα, τοποθετήθηκε η Αγία Τράπεζα. Ο μικρός αυτός ναός όμως, δεν εξυπηρετούσε αργότερα τις ανάγκες των όλο και αυξανόμενων προσκυνητών. Γι' αυτό ο Μακαριστός Μητροπολίτης Φθιώτιδος Δαμασκηνός τον Νοέμβριο του 1965 μ.Χ. έθεσε τον θεμέλιο λίθο για έναν μεγαλύτερο ναό, ο οποίος με τις συνδρομές των πιστών προσκυνητών τελείωσε τον Αύγουστο του 1966 μ.Χ. Ο πατήρ, πλέον, Αθανάσιος εξασφάλισε με προσωπικές προσπάθειες τον πλήρη εξοπλισμό του ναού. Αγάπησε τόσο αυτό το έργο με αποτέλεσμα να χτιστεί ένα μεγαλοπρεπές μοναστήρι. Στον τρούλο και στους τοίχους του ναού έγιναν τοιχογραφίες. Στο ανατολικό μέρος του μοναστηριού κτίστηκαν το Ηγουμενείο και μερικά κελιά.

Εγκαίνια του Ιερού Ναού

Ως ημέρα τελέσεως των εγκαινίων ορίστηκε η 21η Ιουνίου του 1972 μ.Χ., δηλαδή την ίδια μέρα που βρέθηκε η θαυματουργή εικόνα. Την 21η Ιουνίου ετέλεσε τον Μέγα Εσπερινό ο τότε πρωτοσύγκελος και σήμερα Μητροπολίτης πρώην Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ.κ. Αγαθόνικος. Την επομένη ετέλεσε μεγαλοπρεπώς τα εγκαίνια ο Μακαριστός Μητροπολίτης Φθιώτιδας Δαμασκηνός, συνοδευόμενος από πλήθος ιερέων και ενώπιον μεγάλου πλήθους πιστών. Το Ιερό Προσκύνημα εορτάζει δυο φορές το χρόνο: Την ημέρα της ευρέσεως της εικόνας, δηλαδή την 21η Ιουνίου, και την 15η Αυγούστου, την ημέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Θεραπεία δαιμονισμένης

Η Λεμονιά Κοκκίνη, από το χωριό Αγραπιδιά Δομοκού, το έτος 1963 μ.Χ., στην ώρα του φαγητού δαιμονίστηκε. Το δαιμόνιο συνεχώς την ενοχλούσε και δεν μπορούσε να ηρεμήσει. Οι γονείς της απελπισμένοι, αφού τρέξαν σε πολλούς γιατρούς, την έταξαν στην Παναγία Ελεούσα. Η κοπέλα δε μιλούσε παρά μόνο έβγαζε άναρθρες κραυγές. Κατά την Ολονυχτία διαπιστώθηκε αλλαγή στη συμπεριφορά της και η κοπέλα σε λίγες ημέρες απέκτησε απόλυτη ηρεμία. Το γεγονός έγινε γνωστό σε όλη την περιοχή, και οι πιστοί προσέτρεξαν στη θαυματουργό εικόνα για να ευχαριστήσουν τη Θεοτόκο. (Εφημερ. Εθνικός Αγών της Λαμίας, 3 Ιανουαρίου 1963 μ.Χ.).

Θεραπεία τυφλού

Από το χωριό Ξυνιάδα Δομοκού ο γιος του Βάιου Πολύμερου, ονόματι Σταύρος, στην ώρα του δείπνου τυφλώθηκε. Οι γονείς του άφωνοι από αυτό που του συνέβη εναπόθεσαν τις ελπίδες τους στο Θεό. Άρπαξαν τον τυφλό γιο τους και τον πήγαν στη Μεγαλόχαρη Παναγία μας. Έγινε Παράκληση και προς το τέλος της Παρακλήσεως το φως επανήλθε στο παιδί. Οι γονείς, θέλοντας να ευχαριστήσουν την Παναγία, αφιέρωσαν στο Μοναστήρι την αυλόπορτα του Περιβόλου

Το μεγαλύτερο δώρο του Ουρανού

Δύο άτεκνα αντρόγυνα από την Καρδίτσα, οι κ.κ. Γιαννάκος και Καφετζής, παρακάλεσαν την Παναγία μας να τους χαρίσει παιδιά. Ζήτησαν από τον Ηγούμενο της Μονής να κάνει Παράκληση στην Παναγία. Ο Ηγούμενος ευλογώντας τους, τους είπε ότι η Μεγαλόχαρη θα κάνει το θαύμα Της. Τον επόμενο χρόνο τα δυο ζευγάρια, κρατώντας στις αγκαλιές τους τα παιδάκια τους, ήρθαν στην Παναγία να Την ευχαριστήσουν και να τα βαφτίσουν. Από τότε μέχρι και σήμερα περισσότερα από χίλια πεντακόσια ζευγάρια έχουν ζητήσει τη βοήθειά Της, τεκνοποίησαν και βάφτισαν τα παιδιά τους στο Μοναστήρι.

Έσωσε το Μοναστήρι Της από πυρκαγιά

Πριν από αρκετά χρόνια, κάποιος προσκυνητής άφησε αναμμένη λαμπάδα μέσα στην εκκλησία. Ο Ηγούμενος, ξεχνώντας τη λαμπάδα αναμμένη, κλείδωσε την εκκλησία. Καθώς καιγόταν η λαμπάδα, έφτασε στο σημείο που ήταν δεμένη στο μανουάλι και έπεσε κάτω, με αποτέλεσμα να αρχίσει να καίγεται το χαλί. Τα μεσάνυχτα ο Ηγούμενος στην ώρα του ύπνου άκουσε χτυπήματα στο παράθυρο και μια φωνή να του λέει: «Ξύπνα, καίγεται η εκκλησία». Αμέσως έτρεξε στην εκκλησία, πάλεψε μόνος του, και έσβησε τη φωτιά χωρίς να δει κανέναν άνθρωπο δίπλα του. Ήταν η Μεγαλόχαρη που ειδοποίησε τον Ηγούμενο και έσωσε το Μοναστήρι από σίγουρη πυρκαγιά. Ακόμη υπάρχει το καμμένο χαλί.

Τους καθοδηγούσε ένα πουλί

Προσκυνητές από την Αθήνα άκουσαν για την εύρεση της εικόνας κι αποφάσισαν να την επισκεφθούν και να την προσκυνήσουν. Φθάνοντας στο 22ο χιλιόμετρο μετά την Λαμία, δεν ήξεραν που να κατευθυνθούν. Τότε μέσα στην απόγνωση του οδηγού εμφανίστηκε μπροστά στο λεωφορείο ένα μαύρο πουλί, το οποίο του έδειχνε το δρόμο προς την Ιερά Μονή, μέχρι την αυλόπορτα του περιβόλου. Τότε, το πουλί εξαφανίστηκε Όλοι οι προσκυνητές απέδωσαν το θαύμα στην Παναγία και το ομολογούν μέχρι και σήμερα.

Η Ολονυκτία που έφερε το θαύμα

Από την Αμπελιά Φαρσάλων δύο ανδρόγυνα ήρθαν στην Χάρη Της να τελέσουν Ολονυκτία, Το πρώτο ανδρόγυνο έδειξε πάνω στο μάγουλο του παιδιού του μια τομή που έφθανε μέχρι το στόμα. Η διάγνωση των ιατρών ήταν καρκίνος. Οι πιστοί γονείς του το έφεραν στο μοναστήρι για Ολονυκτία. Την ώρα που το παιδί κοιμόταν, θεραπεύτηκε. Ξυπώντας το πρωί είδε η μητέρα του ότι η τομή είχε φύγει. Το δεύτερο ανδρόγυνο, από το ίδιο χωριό είχε ένα κοριτσάκι κωφάλαλο. Η μητέρα του συνεχώς προσεύχονταν στην Παναγία και στο τέλος απελπισμένη είπε:

«Παναγία μου ή δώσε του τη φωνή του ή πάρε το γιατί δεν μπορώ να το βλέπω να υποφέρει». Η Παναγία έκανε το θαύμα της και το κοριτσάκι μίλησε. Η πρώτη λέξη που είπε ήταν «μαμά».

Ανιάτη αρρώστια

Η Παναγιώτα Ψυχογιού από την Αγία Παρασκευή Λοκρίδος, νυν κάτοικος Αθηνών, ομολογεί το θαύμα της Παναγίας που την θεράπευσε από τον καρκίνο.

Ψαλμωδίες από τον Ουρανό

Η θαυματουργός εικόνα βρέθηκε το 1962 μ.Χ. Η εκκλησία άρχισε να κτίζεται το 1965 μ.Χ. Βόρεια αυτής είχε χτιστεί μια προσωρινή παράγκα με τρία δωμάτια. Στο ένα έμενε ο Ηγούμενος, στο άλλο οι μαστόροι και στο τρίτο είχε τοποθετηθεί η Θαυματουργός Εικόνα μαζί με όλα τα ιερά σκεύη. Κατά τη διάρκεια της νύχτας οι μάστορες άκουσαν θορύβους, θυμιατά και ψαλμωδίες να προέρχονται από το μέρος που ήταν η Παναγία. Φοβήθηκαν πάρα πολύ και θέλησαν να φύγουν πριν τελειώσει το κτίσιμο του ναού. Ο Ηγούμενος τους καθησύχασε και τους είπε να μη φοβούνται γιατί οι ψαλμωδίες προέρχονταν από τη Μεγαλόχαρη. Έτσι ενδυναμώθηκε η πίστη τους και παρέμειναν μέχρι την αποπεράτωση του Ιερού Ναού.

Πάντα κοντά στα παιδιά Της

Ένας κάτοικος από την Καρδίτσα είπε στον Ηγούμενο ότι επί τρία βράδια τον έπαιρνε μια μαυροφορεμένη γυναίκα και τον άφηνε έξω από μια μεγάλη πόρτα. Την Τρίτη φορά βρήκε το θάρρος και τη ρώτησε για το μέρος που τον άφηνε και Εκείνη του απάντησε «στην Ιερά Μονή της Παναγίας Ελεούσης Ξυνιάδος Δομοκού».

Φροντίδα της Παναγίας για το Μοναστήρι

Μπαίνοντας από την Κεντρική Πύλη του Ναού, στο δεξιό μέρος, μέσα σε καγκέλωμα, για λόγους ασφαλείας φυλάσσεται η Ιερά Εικόνα. Λόγω ελλείψεως χρημάτων δεν υπήρχε πόρτα στο καγκέλωμα. Τότε εμφανίστηκε η Παναγία στον κ. Καραχάλιο, κάτοικο Λαμίας, και του ζήτησε να πάει να φτιάξει την πόρτα. Έκπληκτος ο κ. Καραχάλιος ρώτησε να μάθει πού είναι το μοναστήρι και Εκείνη του απάντησε «στην Ιερά Μονή της Παναγίας Ελεούσης Ξυνιάδος Δομοκού».

Σημείωση: Τα παραπάνω κείμενα βασίστηκαν στο βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονος Πούλου, ιεροκήρυκος Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών «Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσας».

Τα θαύματα κατέγραψε η Θεολόγος Δρ. Σοφία Τσαγκάλη από αφηγήσεις του Ηγούμενου και των προσκυνητών, στις 18 Αυγούστου του 1998. Έως σήμερα, έχουν συμβεί αναρίθμητα ακόμα θαύματα.

Άπολυτίκιον Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Τὴν θείαν σου Εἰκόνα Ἐλεοῦσα Πανάχραντε, ὑπὸ τὴν γῆν κεκρυμμένην, θαυμαστῶς ἐφάνέρωσας· διὸ οἱ ἐν Ξυνιάδι εὐσεβεῖς, προσπίπτοντες αὐτῇ πανευλαβῶς, τῆς σῆς χάριτος τρυγῶμεν τὰς δωρεᾶς, καὶ πόθῳ ἐκβοῶμεν σοι· δόξα τοῖς θαυμασίοις σου Ἀγνή, δόξα τῇ σῇ χρηστότητι, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμήθειᾳ Δέσποινα, ἐκ γ Κοντάκιον Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου. Τῆς

θείας Εικόνας σου, πνευματικὴν ἑορτὴν συστησάμενοι, ὑμνοῦμεν Παρθένε τὴν χάριν σου, καὶ ἐκ ψυχῆς Θεοτόκε βοῶμεν σοι· Σὺ εἶ τῶν πιστῶν καταφύγιον. Κάθισμα Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡλίου λαμπρότερον, ἢ προστασία ἡ σὴ, ἐκλάμπει Πανάμωμε, ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν, καὶ πᾶσαν σκοτόμαιναν, λύει παθῶν ποικίλων, καὶ δαιμόνων μανίαν, τάχιστα ἀφανίζει, καθ' ἡμῶν κινουμένην διὰ Θεοχαρίτῳ, χρεωστικῶς σε δοξάζομεν. Ὁ Οἶκος Ἡ Θεὸν μετὰ σώματος τέξασα, τῷ ἀκάκῳ παιδί ὠφθῆς Ἄχραντε, ὁρατῶς ἐπαλλήλῳ θεάματι, ἐν μελαίνῃ στολῇ ὡς ἠυδοκῆσας, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶσιν ἡμῖν, τὴν κεκρυμμένην ὑπὸ γῆν, ἐγνώρισας Εἰκόνα· ἢν ἰδίῳ εὐρόντες καιρῷ, τῆς σῆς ἀγάπης τοὺς οἰκτιρμούς, καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς σου προμήθειαν πολλήν, ὑμνήσαμεν Παρθένε, καὶ ἐτι ὑμνοῦμεν, καὶ οὐ παυσόμεθα ὑμνεῖν ἐν στόματι εὐφήμῳ· καὶ τῇ ἀγίᾳ σου προσπίπτοντες Εἰκόνη, βοῶμεν ἐν κατανύξει ψυχῆς. Τόδε τὸ χωρίον, ὃ τῇ εὐρέσει τῆς σῆς ἐλάμπρυνας καὶ ἡγίασας μορφῆς, σκέπε καὶ διάσωζε καὶ φύλαττε ἀσινές, ἐκ πάσης ἀνάγκης, παρέχουσα αὐτῷ ἀεὶ, τῆς σῆς προστασίας τὰς δωρεάς, ὅτι σὺ εἶ τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίρει τῇ Εἰκόνη σου τῇ σεπτῇ, Ξυνιάδος Κόρη, τὸ χωρίον ὡς ἀληθῶς, καὶ ταύτη προστρέχον, ἰσχὺν ἀεὶ λαμβάνει, καὶ ἔλεος καὶ χάριν, πιστῶς δοξάζον σε.

Πηγές: domokos-news.blogspot.gr- domokos-news.blogspot.gr